

Kniha Jóel a laodicejská Církev adventistů sedmého dne – číslo čtyřicet šest

Jeff Pippenger

2026-02-12

Číslo čtyřicet šest

Césarea Filipova až po Césareu Přímořskou představuje období od třetí do deváté hodiny, které je rozděleno při šesté hodině. Rozdělením Césareje k Césareji byla Hora proměnění. Hora proměnění uvádí do souladu další dvě linie s orientačním bodem tří kroků, které předcházejí letničnímu nedělnímu zákonu o pět dní.

Na hoře promluvil Bůh Otec podruhé. Poprvé promluvil při Kristově křtu, naposledy těsně před křížem.

Nyní je má duše zachvácená úzkostí; a co mám říci? Otče, zachraň mne od této hodiny; avšak proto jsem přišel k této hodině. Otče, oslav své jméno. Tu zazněl hlas z nebe: Již jsem je oslavil a ještě oslavím. Zástup, který tam stál a slyšel to, říkal, že zahřmělo; jiní pravili: Promluvil k němu anděl. Jan 12,27–29.

Bůh oslavuje své jméno, když zapečetí sto čtyřicet čtyři tisíc a vepisuje na ně své jméno.

Toho, kdo vítězí, učiním sloupem v chrámu svého Boha, a již odtud nevyjde ven; a napíše na něj jméno svého Boha a jméno města svého Boha, nového Jeruzaléma, který sestupuje z nebe od mého Boha; a napíše na něj své nové jméno. Kdo má ucho, slyš, co Duch praví církvím. Zjevení 3,12.13.

Na hoře proměnění byli přítomni pouze Petr, Jakub a Jan, stejně jako při vzkříšení Jairové dcery a opět také v Getsemane. Getsemane, podobně jako Otec promlouvající v Janovi dvanácté kapitole, přišlo těsně před křížem. Getsemane znamená „lis na olej“, čímž označuje olejovou zkoušku panen. Getsemane je „krize“, která přivádí duši „tváří v tvář smrti“, a moudré panny touto zkouškou procházejí, neboť ve druhé chrámové zkoušce stanuly tváří v tvář životu, jak Ježíš po třicet dní učil „tváří v tvář“.

Poprvé Otec promluvil při Kristově křtu a poprvé, kdy s sebou vzal výhradně Petra, Jakuba a Jana, bylo při vzkříšení dvanáctileté Jairovy dcery. Vzkříšení dvanáctileté panny se shoduje s Kristovým křtem, který symbolizuje moc vzkříšení. Vzkříšení Jairovy dcery se shoduje s Kristovým křtem a s Césarejí Filipovou. Getsemane a Kristovo zachvění, když Otec promluvil těsně před křížem, se shodují s Césarejí Přímořskou.

Řádek za řádkem Petr představuje sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří jsou zapečetěni v Césareji Filipově, když je jméno Šimona Barjony změněno na Petr. Jakmile je Petr zapečetěn v Paniu, což je Césarea Filipova, přichází k šesté hodině na hoře, kde je vyzdvižen jako korouhev, když pokračuje, aby odpověděl na povolání Kornélia v Césareji Přímořské. V Césareji Filipově Petr odchází ze stanového shromáždění v Exeteru s pečeti Boží a s poselstvím Půlnočního volání, které má hlásat.

Poselství islámu, jak je představováno svátkem polnic, přivádí Petra dále do Cesareje u moře. Poselství islámu vyzdvihuje Petra před zrak světa, neboť Petr předem předpověděl prorocký příchod islámu před svátkem polnic.

Hle, já vám pošlu proroka Eliáše, dříve než přijde veliký a hrozný den Hospodinův. A on obrátí srdce otců k synům a srdce synů k jejich otcům, abych snad nepřišel a nestihl zemi klatbou. Malachiáš 4,5.6.

Poselství Eliášovo, řádek za řádkem, je poselstvím, které je založeno na uvedení otců do souladu s jejich dětmi. Eliášem byl otec Miller, který znázorňuje své děti. Sto čtyřicet čtyři tisíce jsou dětmi Williama Millera a obrátit srdce Millera k jeho dětem znamená uvést dějiny milleritů do souladu s dějinami Eliáše, stejně jako Jana Křtitele s poslem spojeným se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci. Jedním z prvků uvedení těchto čtyř linií do souladu je to, že v každých zkušebních dějinách Eliáše, Jana a Millera bylo jediným poselstvím přítomné pravdy poselství, které přicházelo skrze posla.

I řekl Eliáš Tišbjský, který byl z obyvatel Gileádu, Achabovi: Jakože živ jest Hospodin, Bůh Izraele, před jehož tváří stojím, nebude v těchto letech rosa ani déšť, leč podle mého slova. 1 Královská 17,1.

Sestra Whiteová jasně uvádí, že ti, kdo nepřijali poselství Jana, kterého Ježíš označil za Eliáše, nemohli mít užitek z Ježíšova učení, a také že ti, kdo odmítli Millerovo poselství, představené jako poselství prvního anděla, nemohli mít užitek z poselství druhého anděla. Oznámení Eliáše, že déšť přijde jen na jeho slovo, provázel závěrečný test, který zahrnoval příkaz zvolit si mezi Eliášovým poselstvím a Baalovým poselstvím. Prorocký symbol „jak dlouho“ spojuje Eliášův Karmel se zákonem o neděli.

A tak Achab poslal ke všem synům Izraele a shromáždil proroky na horu Karmel. I přistoupil Eliáš ke všemu lidu a řekl: Jak dlouho budete kulhat na obě strany? Je-li Hospodin Bůh, následujte jej; je-li však Baal, následujte jeho. A lid mu neodpověděl ani slova. Tehdy řekl Eliáš lidu: Já, jen já sám, jsem zůstal prorokem Hospodinovým; proroků Baalových je však čtyři sta padesát mužů. Ať nám tedy dají dva býčky; ať si vyberou jednoho býčka pro sebe, rozsekají jej na kusy a položí na dříví, ale ať pod něj nedávají oheň; a já připravím druhého býčka, položím jej na dříví a také pod něj nedám oheň. Potom vzývejte jméno svých bohů a já budu vzývat jméno Hospodinovo; a Bůh, který odpoví ohněm, ten ať je Bohem. A všechen lid odpověděl a řekl: Dobře jsi promluvil. 1 Královská 18,20–24.

Zkouška na Karmelu spočívala ve volbě mezi dvěma poselstvími. Byla to zkouška mezi pravým a falešným proroctvím a mezi poslem Eliášem a proroky, kteří sedávali u stolu Jezábelina. Šlo o posla a o poselství. Roku 1844 se Karmel opakoval, když Pán přivedl zkoušku, jež osvědčila Millera jako pravého proroka a Millerovo poselství jako rosu a déšť. Rozlišení mezi pravým prorokem a pravým poselstvím v protikladu k falešnému proroku a falešnému poselství bylo na táborovém shromáždění v Exeteru znázorněno stanem v Exeteru a stanem skupiny z Watertownu. Dva svatostánky představující pravé v protikladu k falešnému. Rozlišení učiněné na Karmelu a dějiny roku 1844 jsou ztotožněny v Cesareji Filipově, když je Petr zapečetěn a vyzdvihnut na horu jako korouhev. Je vyzdvihnut, protože prohlásil, že jeho poselství je jediným pravým poselstvím

pozdního deště. Byl vyzdvižen, když se jeho předpověď naplnila.

Svátek trub je třetí zkouškou a prubířským kamenem v období Letnic, a před tímto prubířským kamenem Petr označuje, že islám má být uvolněn, aby vyznačil počátek hlásání Půlnočního volání. Naplnění proroctví bylo tím, co vytvořilo rozdíl mezi millerity a protestanty, kteří představují dřívější lid smlouvy, jenž je mýjen. Eliáš osobně pobil falešné proroky, jakmile byl zjeven rozdíl mezi pravým a falešným. Tento rozdíl je učiněn při svátku trub, když se naplní předpověď o islámu.

Půlnoční volání v dějinách mileritského hnutí bylo předpovědí, která byla opravena a poté naplněna. Bylo naplněno 22. října 1844, zatímco Millerovo původní chápání Půlnočního volání směřovalo k roku 1843. Samuel Snow představuje opravu tohoto poselství a jeho poselství se stalo známým jako „pravé“ poselství Půlnočního volání.

Rok 1844 byl ilustrací rozdílu mezi Millerovým poselstvím a poselstvím protestantů. V procesu zkoušky byli protestanti usmrceni Millerem, a tehdy se stali odpadlým protestantismem, dcerami Říma, kněžimi Jezábel. Tento rozdíl se projevil buď přijetím, nebo odmítnutím prorockého poselství. U Jana i u Millera prorocké poselství odhalilo falešné poselství dřívějšího smluvního lidu, který byl mýjen. Eliášovo poselství prohlašovalo, že nebude déšť leč na jeho slovo, a po třech a půl letech měla být zkouška tohoto tvrzení zjevně prokázána.

I stalo se, když Achab uviděl Eliáše, že mu Achab řekl: Ty jsi ten, který uvádí Izrael do zmatku? A on odpověděl: Neuvádím Izrael do zmatku já, nýbrž ty a dům tvého otce, tím že jste opustili přikázání Hospodinova a ty jsi následoval Baaly. Nyní tedy pošli a shromáždí ke mně všecken Izrael na horu Karmel, i čtyři sta padesát proroků Bálových a čtyři sta proroků hájů, kteří jedí u stolu Jezábelina. 1 Královská 18,17–19.

Rozlišení mezi falešným a pravým, ať již šlo o posla nebo o poselství, bylo učiněno v procesu zkoušky, který zahrnoval obvinění jak proti poselství, tak proti poslu. Eliáš byl tím, kdo byl obviněn z toho, že uvádí Izrael do zmatku, neboť jeho poselství zastavilo déšť. Kdyby v Izraeli déšť pokračoval, žádná otázka ohledně Eliáše by nebyla vznesena. Celá záležitost se zakládala na Eliášově předpovědi a na jejím naplnění během tří a půl roku.

Když se Petr nachází u lakmusové zkoušky v Cesareji Filipově, což je svátek troubení, a také místo, kde je oslík odvázan, je tím vyznačen počátek poselství Půlnočního volání. Petr, podobně jako Eliáš, právě byl svědkem potvrzení svého předpovězení a rozdíl mezi pravým a falešným byl zřetelně ukázán všem. Potvrzení předpovědi je znázorněno svátkem troubení — který je tou lakmusovou zkouškou. Předpověď byla předobrazně představena jak rokem 1840, tak rokem 1844, kdy je předpověď opravena a poté naplněna. Opravená předpověď Josiaha Litche posílila prvního anděla dne 11. srpna 1840 a předpověď roku 1843 podaná Millerem byla opravena Snowem.

„Roku 1840 vzbudilo široký zájem další pozoruhodné naplnění proroctví. O dva roky dříve Josiah Litch, jeden z předních kazatelů hlásajících druhý advent, zveřejnil výklad Zjevení 9, v němž předpověděl pád Osmanské říše. Podle jeho výpočtů měla být tato moc svržena... 11. srpna 1840, kdy lze očekávat, že osmanská moc v Konstantinopoli bude zlomena. A věřím, že se ukáže, že tomu tak skutečně bude.“

„Právě v určeném čase přijalo Turecko prostřednictvím svých vyslanců ochranu spojeneckých mocností Evropy, a tak se podřídl kontrole křesťanských národů. Tato událost přesně naplnila předpověď. Když se to stalo známým, zástupy byly přesvědčeny o správnosti zásad prorockého výkladu, které přijali Miller a jeho spolupracovníci, a adventnímu hnutí byl dán podivuhodný podnět. Muži vzdělání a postavení se připojili k Millerovi jak v kázání, tak při zveřejňování jeho názorů, a od roku 1840 do roku 1844 se dílo rychle šířilo.“ The Great Controversy, 334, 335.

Litchova předpověď se týkala islámu a Snowova předpověď zavřených dveří. Když se Litchova předpověď naplnila, metodologie, která toto poselství ustavila, byla přijata a ti, kdo toto poselství přijali, se „sjednotili“ s poslem. V naplnění této předpovědi byly rozpoznány jak poselství, tak posel. Litchova předpověď se týkala islámu a Snowova předpověď zavřených dveří.

„Viděla jsem Boží lid, jak v radostném očekávání vyhlížel svého Pána. Bůh je však chtěl vyzkoušet. Jeho ruka zakryla chybu ve výpočtu prorockých období. Ti, kteří vyhlíželi svého Pána, tuto chybu neodhalili, a ani nejučenější muži, kteří se stavěli proti tomuto času, ji nerozeznali. Bůh zamýšlel, aby se Jeho lid setkal se zklamáním. Čas pominul a ti, kteří svého Spasitele očekávali s radostnou nadějí, byli zarmoucení a sklíčení, zatímco ti, kdo nemilovali zjevení Ježíše, ale přijali poselství ze strachu, měli radost, že nepřišel v očekávaném čase. Jejich vyznání se nedotklo srdce ani neočistilo život. Pominutí času bylo dobře uzpůsobeno k tomu, aby taková srdce vyjevilo. Byli první, kdo se odvrátili a začali se posmívat zarmouceným, zklamaným, kteří skutečně milovali zjevení svého Spasitele. Viděla jsem Boží moudrost v tom, že zkoušel svůj lid a podrobil jej pronikavé zkoušce, aby odhalil ty, kteří by se v hodině zkoušky stáhli a obrátili zpět.“

„Ježíš a celý nebeský zástup pohlíželi se soucitem a láskou na ty, kteří se sladkým očekáváním toužili spatřit Toho, jehož jejich duše milovaly. Andělé se vznášeli kolem nich, aby je posílili v hodině jejich zkoušky. Ti, kteří zanedbali přijmout nebeské poselství, byli ponecháni v temnotě a Boží hněv se proti nim roznítil, protože nechtěli přijmout světlo, které jim poslal z nebe. Tito věrní, zklamaní lidé, kteří nemohli pochopit, proč jejich Pán nepřišel, nebyli ponecháni v temnotě. Znovu byli vedeni ke svým Biblím, aby zkoumali prorocká období. Ruka Páně byla odňata od těch čísel a omyl byl vysvětlen. Viděli, že prorocká období sahají až do roku 1844 a že tytéž důkazy, které předkládali na podporu toho, že prorocká období končí v roce 1843, dokazovaly, že skončí v roce 1844. Světlo ze Slova Božího zazářilo na jejich postavení a objevili dobu prodlení — ‚I kdyby se [to vidění] opozdilo, čekej na ně.‘ Ve své lásce k bezprostřednímu Kristovu příchodu přehlédli prodlení vidění, které mělo zjevit ty, kdo skutečně čekají. Znovu měli určitý časový bod. Přesto jsem viděla, že mnozí z nich se nemohli povznést nad své hluboké zklamání, aby dosáhli té míry horlivosti a síly, která vyznačovala jejich víru v roce 1843.“

„Satan a jeho andělé nad nimi zvítězili a ti, kdo nechtěli přijmout poselství, si blahopřáli ke své dalekozraké prozíravosti a moudrosti, že nepřijali ten blud, jak jej nazývali. Neuvědomovali si, že proti sobě samým odmítají radu Boží a že působí ve spojení se Satanem a jeho anděly, aby uváděli Boží lid, který žil nebesy seslaným poselstvím, do zmatku.“

„Věřící v tomto poselství byli v církvích utlačováni. Po nějaký čas byli ti, kdo toto poselství nechťeli přijmout, ze strachu zdržováni od toho, aby dali průchod citům svého srdce; avšak uplynutí času odhalilo jejich skutečné pocity. Přáli si umlčet svědectví, které ti očekávající pociťovali jako povinnost nést, totiž že prorocká období sahají až do roku 1844. Věřící s jasností vysvětlovali svůj omyl a uváděli důvody, proč očekávali svého Pána v roce 1844. Jejich odpůrci nemohli proti předloženým pádným důvodům vznést žádné argumenty. Hněv církví se však roznítil; byly rozhodnuty nenaslouchat důkazům a vyloučit svědectví z církví, aby je ostatní nemohli slyšet. Ti, kdo se neodvažovali zadržet před druhými světlo, které jim dal Bůh, byli z církví vyloučeni; ale Ježíš byl s nimi a oni se radovali ve světle Jeho tváře. Byli připraveni přijmout poselství druhého anděla.“ Early Writings, 235–237.

Petr představuje sto čtyřicet čtyři tisíc těch, kteří podobně jako Litch předkládají opravené proroctví o islámu a o konci jednoho království; a podobně jako Snow i Petr předkládá opravené proroctví o zavřených dveřích. Litchovo poselství o druhém běda islámu bylo vnějším proroctvím a Snowovy zavřené dveře byly vnitřním proroctvím. U Snowa dílo začalo tehdy, když Pán odstranil svou ruku z výpočtů, a tehdy se ukázalo, že tytéž důkazy, o nichž se dříve soudilo, že potvrzují rok 1843, ve skutečnosti potvrzovaly 22. říjen 1844. U Litche šlo o výpočet, který po svém naplnění přivedl anděla ze Zjevení 10, aby stanul na zemi a na moři.

Skutečnost, že Litch deset dní před jejím naplněním přepočítal svou předpověď, označuje dílo opravy předchozí předpovědi jako zkoušku. Je počátek v roce 1840 a završení v roce 1844 skutečně prorockým symbolem předpovědi, která je přepočítána, aby se stala pravým Půlnočním voláním? Typifikuje alfa a omega milleritské historie, která vyvrcholila vyhlášením Půlnočního volání, skutečně prorocké charakteristiky pravého Půlnočního volání sto čtyřiceti čtyř tisíc?

V obou obdobích vyhlášení opravené předpovědi se proti milleritskému poselství projevoval odpor, neboť toto poselství znepokojovalo lid. Když Petr stojí v Cesareji Filipově, vzniká spor ohledně poselství, které započalo již před Cesarejí Filipovou, neboť právě naplnění potvrzuje, že pouze na Petrovo slovo měl sestoupit déšť poselství. Cesarea Filipova je svátkem troubení a odpovídá tomu, když Kristus posílá dva učedníky, představující druhého anděla, aby odvázali osla islámu. Odvázání osla islámu ohlašuje počátek poselství Půlnočního volání na táborovém shromáždění v Exeteru, neboť když Samuel Snow přijíždí na koni o den později, 13. srpna, když se zdržel, namísto aby dorazil v zahajovací den, označuje to konec doby prodlévání a počátek poselství, které se po skončení shromáždění 17. dne šířilo jako přílivová vlna.

Polemika dějin milleritů, obvinění krále Achaba i odpor hašteřivých Židů při Kristově vstupu do Jeruzaléma — to vše označuje spor, který dospívá ke svému závěru při svátku troubení, když je osel uvolněn. Uvolnění osla je potvrzením proroctví, které ukazuje na zavřené dveře nad adventismem na počátku v Cesareji Filipově a na zavřené dveře na konci tohoto období v Cesareji Přímořské. Osel je symbolem islámu třetího běda, který zasahuje Spojené státy, včetně Nashvillu v Tennessee. Nenaplněná předpověď z 18. července 2020 je nyní postupně napravována, když Pán odnímá svou ruku a odpečetuje Zjevení Ježíše Krista. Toto odpečetění započalo na poušti v červenci roku 2023.

Vidění Daniela 11

Svátek polnic představuje sedmou polnici, která je třetím běda, jímž je islám. Polnice je vnějším varovným poselstvím války, avšak může být také chápána jako vnitřní výzva ke svatému shromáždění. Jako lakmusová zkouška, jež začíná, když se uzavírá třicet dnů zkoušky druhého chrámu, je zároveň vnějším i vnitřním poselstvím. První základní zkouška přišla na jaře roku 2024 s vnějším viděním antikrista, jak je představen v Danielovi 11,14.

V oněch časech pak mnozí povstanou proti králi jihu; také násilníci z tvého lidu se vyvýší, aby potvrdili vidění; ale padnou. Daniel 11,14.

Předchozí verš uvedl Panium a svědectví Pania pokračuje až do patnáctého verše.

Král severu se totiž navrátí a postaví vojsko větší než dřívější; a po uplynutí několika let jistě přitáhne s velikým vojskem a s velikým bohatstvím. Daniel 11,13.

Severský král ve verších deset až patnáct je zástupnou mocí papežství, které bylo v desátém verši představováno Ronaldem Reaganem, když byla odstraněna zeď železné opony, jak to předobrazně znázornil pád Berlínské zdi dne 9. listopadu 1989. Verš šestnáct označuje odstranění zdi oddělení církve od státu při nedělním zákoně. Verše jedenáct a dvanáct představují ukrajinskou válku, která začala v roce 2014, a verš třináct určuje volby roku 2024, kdy se Trump, osmý prezident od Reagana, který je zároveň osmým prezidentem náležejícím k sedmi předchozím prezidentům, „navrací“ s větší mocí, neboť když se navrací, „postaví veliké množství větší nežli první a jistotně přijde po určitých letech“. „Určitá léta“ jsou čtyři roky Joea Bidena.

Po roce 2024 se Řím v souladu s veršem třináct začlení do prorockých dějin Pania. Dne 8. května 2025 byl vybrán první papež z duchovní nádherné země a zvolil si jméno Lev, které s sebou nese mnohé významné prorocké charakteristiky. Poté je ve verši patnáct zahájen boj.

I král severu přitáhne, navrší obléhací val a dobyde nejpevněji opevněná města; a síly jihu neobstojí, ani jeho vybraný lid, a nebude žádné síly, která by mohla odolat. Daniel 11,15.

Bitva u Pania je zahájena v patnáctém verši a šelma ze země, představovaná Donaldem Trumpem, porazí království jihu. Král jihu v jedenáctém verši zahájil válku s Ukrajinou, zástupnou mocností papežství, která byla financována a podporována zástupnou mocností papežství z desátého verše — Spojenými státy. Král jihu by v bitvě u Rafie zvítězil, avšak v důsledcích tohoto vítězství postupující rozklad, který je vždy spojen se zánikem dračího království jihu, zanechává krále jihu v krajně zranitelném postavení, zatímco král severu se vrací, silnější než kdy dříve, a připravuje se na bitvu u Pania. Rusko a Putin jsou králem jihu, když Spojené státy v roce 2014 zahájily ukrajinskou válku. V roce 2022 začala invaze a začala téci krev. V roce 2024 se král severu vrátil.

Petr je v Cesareji Filipově, což je počátek vyhlásování poselství Půlnočního volání. Petr, podobně jako Eliáš a millerité, zastoupení Litchem a Snowem, dříve předložil předpověď o zavřených dveřích a islámu. Její naplnění vyznačuje rozdíl mezi pravými a falešnými poselstvími pozdního deště a mezi pravými a falešnými posly. Petrovo poselství je opraveným poselstvím o Nashvillu a islámu, a když stojí v Cesareji Filipově, stojí v Panii, v bitvě, která vede k nedělnímu zákonu verše

šestnáct. Naplnění Petrovy předpovědi označuje počátek vyhlášení Půlnočního volání, když je islám uvolněn, což je také, řádek za řádkem, okamžik, kdy přichází bitva u Pania.

Vidění Daniela deset

Svátek troubení představuje sedmou troubu, která je třetím běda, jímž je islám. Trouba je varovným poselstvím a také výzvou ke svatému shromáždění. Je rovněž lakmusovou zkouškou, která začíná, když končí třicetidenní zkouška druhého chrámu. První základní vnější zkušební vidění antikrista přišlo na jaře roku 2024 a druhé vnitřní zkušební vidění Krista, jak je znázorněno v Danielovi 10, přišlo v roce 2026.

Potom jsem pozdvihl své oči a spatřil jsem, hle, jakéhosi muže oděného v kmentu, jehož bedra byla přepásána ryzím zlatem z Úfazu. Jeho tělo bylo také jako chrysolit, jeho tvář jako vzhled blesku, jeho oči jako ohnivé pochodně, jeho paže i jeho nohy jako lesk leštěného bronzu a hlas jeho slov jako hlas zástupu.

A jen já, Daniel, jsem viděl to vidění; muži, kteří byli se mnou, to vidění neviděli, avšak padla na ně veliká hrůza, takže uprchli, aby se skryli.

Proto jsem zůstal sám a spatřil jsem toto veliké vidění; nezůstala ve mně žádná síla, neboť má svěžest se ve mně proměnila v porušenost a nezachoval jsem si žádnou sílu.

Avšak slyšel jsem hlas jeho slov; a když jsem slyšel hlas jeho slov, upadl jsem na tvář do hlubokého spánku a tvář jsem měl obrácenu k zemi.

A hle, ruka se mne dotkla a postavila mne na kolena a na dlaně mých rukou. I řekl mi: Danieli, muži velmi milovaný, porozuměj slovům, která k tobě mluvím, a postav se na své místo; neboť nyní jsem poslán k tobě. A když ke mně promluvil to slovo, postavil jsem se celý rozechvělý. Potom mi řekl: Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdy jsi obrátil své srdce k tomu, abys porozuměl a pokořoval se před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena, a já jsem přišel pro tvá slova. Avšak kníže království perského stálo proti mně po jednadvacet dní; ale hle, Michael, jeden z předních knížat, přišel, aby mi pomohl; a já jsem tam zůstal u králů perských. Nyní jsem přišel, abych ti dal porozumět tomu, co potká tvůj lid v posledních dnech; neboť to vidění je ještě na mnohé dny. A když ke mně mluvil takovými slovy, obrátil jsem svou tvář k zemi a oněměl jsem.

A hle, bytost podobná synům lidským se dotkla mých rtů; tehdy jsem otevřel svá ústa, promluvil jsem a řekl tomu, který stál přede mnou: Ó můj pane, pro vidění se na mne obrátily mé bolesti a nezůstala ve mně žádná síla. Neboť jak by mohl služebník tohoto mého pána mluvit s tímto mým pánem? Vždyť pokud jde o mne, ihned ve mně nezůstala žádná síla a ani dechu ve mně nezbylo.

Potom opět přišel a dotkl se mne někdo podobný člověku a posílil mne. I řekl: Neboj se, muži velice milovaný; pokoj tobě, buď silný, ano, buď silný. A když ke mně promluvil, byl jsem posílen a řekl jsem: Ať promluví můj pán, neboť jsi mne posílil. Daniel 10,5–19.

Daniel dvacátého druhého dne vidí vidění nebeského Velekněze v posledních dnech. Vidění Říma, které potvrzuje to vidění, bylo základní a alfa zkouškou roku 2024, a vidění Krista je chrámovou zkouškou. To působí oddělení té třídy, která od Daniela přehá a skrývá se. Tato třída se skrývá pod lžemi a nepravdami, a z tohoto důvodu přijímá mocné oblouzení.

Daniel je poté dotknut třikrát: poprvé Gabrielem, potom Kristem a potřetí opět Gabrielem. Ve svatyni svatých, když je Daniel třikrát dotknut, znázorňuje to posílení, neboť to začíná tím, že při spatření vidění nemá žádnou sílu, avšak při třetím doteku je nakonec posílen. Je posílen, aby porozuměl tomu, co v posledních dnech postihne Boží lid. Prorocké poselství o tom, co v posledních dnech postihne Boží lid, je poselství znázorněné v podobenství o deseti pannách.

Daniel začíná bez síly, neboť vidění Krista jako v zrcadle jej zanechalo bez síly; avšak na konci trojiho dotyku je posílen a příkaz „bud' silný, ano, bud' silný“ je zdvojením, které označuje druhého anděla neboli druhou zkoušku. Druhá zkouška je zkouškou chrámu, v níž je Boží lid posílen, aby po skončení táborového shromáždění v Exeteru hlásal poselství Půlnočního volání. Tato zkouška je zkouškou chrámu, v níž se vrcholový kámen, jenž byl základem a úhelným kamenem, stává podivuhodným vrcholovým kamenem chrámu, a tím označuje jeho dokončení. Daniel je posílen dvaadvacátého dne, když vírou vstupuje do Nejsvětější svatyně. Když tak učiní, Gabriel se ho dotýká, potom se ho dotýká Kristus a pak se ho znovu dotýká Gabriel. Daniel je tedy posílen, aby hlásal poselství v Nejsvětější svatyni, kde vidí Krista mezi dvěma anděly; a místem v Nejsvětější svatyni, kde je Kristus uprostřed, je slitovnice, přičemž dva zastírající cherubové hledí na schránu smlouvy, která je osvětlena světlem šekínské slávy Krista sedícího na svém trůnu. Vidění v Danielovi 10 je prorocky uspořádáno tak, že Daniel hledí na slávu Krista jako na Šekínu na trůnu slitovnice, zatímco dva zastírající cherubové hledí do schrány!

Před svátkem troubení si Eliáš osobuje, že jeho poselství o dešti je jediným poselstvím o dešti, které je od Pána, a předkládá předpověď, jež dospívá ke svému závěru v předvedení, které dokazuje, kdo je či není poslem a co je či není poselstvím. Po tři a půl roku před Karmelem král Achab hledal Eliáše, neboť Karmelu předchází období sporu. Hora Karmel je jednoduše lakmusovou zkouškou, při níž se projevuje charakter. Totéž období v milleritských dějinách obsahovalo totéž svědectví, neboť ti, kdo nenáviděli poselství, vyloučili věrné z církve a věrní poté pozdvihli poselství, které vyzývalo lidi, aby vyšli z padlého někdejšího smluvního lidu, jenž byl mýjen.

Petr při letničním nedělním zákoně hlásá poselství Joele, což znamená, že Petr hlásá totéž poselství, když na konci exeterského táborového shromáždění začíná období Půlnočního volání; to začalo tehdy, když byla Petrova předpověď opravena, stejně jako poselství Snowa a Litche. Naplnění předpovědi vždy předchází spor. Spor tedy začíná před naplněním předpovědi.

Poselství, které vyvolává úzkost u Achaba, Jezabel a jejích proroků, u hašteřivých Židů Kristových dnů a u padlých protestantů milleritské historie, označuje Petr jako knihu Jóel. Před třetí lakmusovou zkouškou, která je vyznačena odvázním osla, je Petrovo poselství napadáno laodicejským adventismem a Petr na tento odpor odpovídá tím, že ukazuje, že poslové nejsou opilí, nýbrž jsou prostě naplněním tří kapitol knihy Jóel. Tři kapitoly knihy Jóel začínají zdrcujícím

odsouzením laodicejského adventismu. Když toto poselství dosáhne sluchu těch, kdo jsou opojeni opojným nápojem, budou reagovat. Postavili se Kristu, když sestupoval s hory na své cestě do Jeruzaléma, a postavili se Mu znovu v Jeruzalémě.

Osel je odvázan, vjezd začíná; puntičkářští Židé chtějí, aby bylo poselství umlčeno. Ježíš pokračuje, pak se zastaví a pláče nad posledním dnem adventismu v době milosti. Poté v Jeruzalémě následuje další střetnutí se Židy, kteří si přejí, aby lid přestal se svým poselstvím. Když toho dne slunce zapadlo, doba milosti pro židovský národ dospěla k dalšímu stupni. Postup odporu pokračuje až k smrti na kříži a začal naplno vzkříšením Lazara, které označilo příchod druhého anděla a dobu prodlení.

„Betanie byla Jeruzalému natolik blízko, že zpráva o Lazarově vzkříšení byla brzy donesena do města. Prostřednictvím vyzvědačů, kteří byli svědky tohoto zázraku, se židovští představitelé rychle obeznámili se skutečnostmi. Sanhedrin byl ihned svolán, aby rozhodl, co je třeba učinit. Kristus nyní plně zjevil svou moc nad smrtí a hrobem. Tento mocný zázrak byl vrcholným důkazem, který Bůh předložil lidem, že poslal svého Syna na svět k jejich spasení. Bylo to zjevení božské moci dostatečné k tomu, aby přesvědčilo každou mysl, jež byla pod vládou rozumu a osvíceného svědomí. Mnozí, kteří byli svědky Lazarova vzkříšení, uvěřili v Ježíše. Nenávist kněží vůči němu se však ještě vystupňovala. Odmítli všechny menší důkazy o jeho božství a tento nový zázrak je pouze rozlít. Mrtvý byl vzkříšen za plného denního světla a před zástupem svědků. Žádná lest nemohla takový důkaz zpochybnit. Právě z tohoto důvodu se nepřátelství kněží stalo ještě smrtelnějším. Byli více než kdy jindy odhodláni učinit přítrž Kristovu dílu.“

„Saduceové, ačkoli Kristu nenaklonění, nebyli vůči Němu tak plní zlomyslnosti jako farizeové. Jejich nenávist nebyla tak trpká. Nyní však byli důkladně znepokojeni. Nevěřili ve vzkříšení mrtvých. Za pomoci takzvané vědy usuzovali, že by bylo nemožné, aby mrtvé tělo bylo přivedeno k životu. Avšak několika Kristovými slovy byla jejich teorie vyvrácena. Ukázalo se, že neznají ani Písma, ani moc Boží. Neviděli žádnou možnost, jak odstranit dojem, který zázrak na lid učinil. Jak bylo možné odvrátit lidi od Toho, kdo přemohl, aby oloupil hrob o jeho mrtvé? Do oběhu byly uváděny lživé zprávy, avšak zázrak nemohl být popřen, a nevěděli, jak čelit jeho účinku. Až dosud saduceové nepodporovali plán usmrtit Krista. Ale po vzkříšení Lazara se rozhodli, že jen Jeho smrtí mohou být zastavena Jeho nebojácná odsouzení namířená proti nim.“ Touha věků, 537.

Lazarova smrt označila počátek čtyř dnů, během nichž Ježíš prodléval. Jeho smrt představovala příchod druhého anděla, který označuje počátek doby prodlévání. Jeho vzkříšení označuje vzkříšení dvou svědků dne 31. prosince 2023, dvacet dva let po 11. září. Jeho vzkříšení označuje vzkříšení Ezeielových mrtvých suchých kostí. Jeho vzkříšení bylo předobrazem stvořením Adama, které spočívalo v tom, že lidství, představované hlinou, bylo spojeno s Božstvím, představovaným dechem života.

„Kněží a židovští vůdci Ježíše nenáviděli; avšak zástupy se hrnuly, aby naslouchaly Jeho slovům moudrosti a byly svědky Jeho mocných skutků. Lid byl pohnut nejhlubším zájmem a úzkostlivě následoval Ježíše, aby slyšel poučení tohoto podivuhodného učitele. Mnozí z vůdců

v Něho uvěřili, ale neodvažovali se vyznat svou víru, aby nebyli vyloučeni ze synagogy. Kněží a starší se rozhodli, že je třeba něco učinit, aby odvrátili pozornost lidu od Ježíše. Obávali se, že všichni lidé v Něho uvěří. Pro sebe neviděli žádné bezpečí. Museli ztratit své postavení, anebo Ježíše usmrtit. A i poté, co by Ho usmrtili, by stále zůstali ti, kdo byli živými pomníky Jeho moci. Ježíš vzkřísil Lazara z mrtvých, a oni se obávali, že kdyby zabili Ježíše, Lazar by vydával svědectví o Jeho mocné síle. Lid se hrnul, aby spatřil toho, který byl vzkříšen z mrtvých, a vůdcové se rozhodli usmrtit i Lazara a potlačit toto vzrušení. Potom by obrátili lid k lidským tradicím a naukám, k desátkování máty a routy, a opět by nad ním získali vliv. Dohodli se, že Ježíše zajmou, až bude sám; neboť kdyby se Ho pokusili zajmout v zástupu, když mysl všeho lidu byla plně zaujata Jím, byli by ukamenováni.“ Early Writings, 165.

Dne 18. července 2020 byli zabiti dva svědkové ze Zjevení a nastal druhý anděl i čas prodlení. Dne 31. prosince 2023 započal dvoustupňový proces vzkříšení. Prvním krokem byl základ; druhým krokem bylo vztyčení chrámu na tomto základě. Laodicejská církev adventistů sedmého dne nenáviděla toto poselství od chvíle, kdy se zrodilo v roce 1989, a nenávidí je dosud. Nyní, když nenávidění svědkové, o nichž se domnívali, že jsou mrtví, znovu ožili, budou toto poselství nenávidět ještě více. Budou se přít o předpověď z 18. července 2020 s takovou jedovatostí, jakou Židé chovali vůči vzkříšení Lazara. V dějinách zkoušky chrámu Petr odpoví na jejich mylná obvinění tím, že jako odpověď na všechny jejich lži poukáže na knihu Jóel.

V příštím článku budeme v tomto studiu pokračovat.